

Udvalget i Modfætning til Udkastet vil foreslaae at lade Overformynderen deeltage i Spørgsmaal om Udlaan, saaledes at disse ikke afgjøres alene af Raanebestyrelsen. Det er nemlig Noget, vi have anseet for at ville frembyde en hyderligere Betryggelse, og det er altsaa en Følge heraf, at man ogsaa paa dette Sted maa lade Overformynderen træde til. — Forslaget under Nr. 22 er en Redaction, og Forslaget under Nr. 23 er en Supplerings, der forstaaes af sig selv. Det Samme gjælder om Forslaget under Nr. 24. — Under Nr. 25 har Udvalget gjort Forslag om, at Prohibitivpaategninger skulle meddeles af den ved Overformynderiet ansatte Revisor. Efter Udkastet skulde saadanne Paategninger meddeles af Amtmanden paa det Sted, hvor Overformynderiet findes; men det er aabenbart ikke heldigt at henlægge denne Green af Bestyrelsen under Amtmanden, saaledes at han skal meddele og altsaa ogsaa ophæve Prohibitivpaategningerne, thi han bliver derved virkelig inddraget i Bestyrelsen, og han vil altsaa faae at gjøre med en Masse af Obligationer, der ikke vedkomme det Amt, som han er ansat for. Vi have derfor foreslaaet at lade den faste Revisor, forudsat at der bliver en saadan, ved ethvert Overformynderi meddele Prohibitivpaategningen, Noget, som vistnok vil bidrage til at skaffe den største Betryggelse. Jeg har hørt, og saavidt jeg husker ogsaa læst, den Indvending derimod, at paa denne Maade inddrages Revisor for meget i Bestyrelsen, og at hans Arbejde først skulde begynde, naar det Hele var færdigt, men denne Indvending maa betragtes som reent doctrinair og uden nogensomhelst practisk Betydning; han bliver netop paa denne Maade henfigtmæssigt sat istand til at udøve den Green af Tilsynet, der skal tilveiebringes. — Forslaget under Nr. 26 er en Redaction. — Forslaget under Nr. 27 er en Consequents af Forslaget under Nr. 25. Jeg skal nu gaae over til § 4, der handler om Tilveiebringelse af Indtægter til de nye Overformynderier. Som de Herrer ville see, foreslaaer Udvalget, at lade den under Nr. 2 opførte $\frac{1}{4}$ pCt. som Debitorer for directe Udlaan fra Overformynderiet skulle betale foruden de sædvanlige Renter, udgaae. Jeg har allerede flere Gange

under Sagens Behandling hørt Reilighed til at udtale mig om dette Punkt, og jeg skal derfor ikke tilføje Videre til Motivering af Udvalgets Forslag. Men naar dette saaledes udgaaer, og altsaa en meget betydelig Indtægt, der er paaregnet at ville blive ikke mindre end 13,641 Rb., bortfalder, saa vil det vise sig nødvendig, at være betænkt paa at erstatte dem, om ikke fuldstændigt, thi det behøves ikke, idet der, naar der efter Udvalgets Forslag bliver eet eller to Overformynderier, ikke vil medgaae saa store Beføstninger, som naar der efter Udkastets Forslag bliver fem — saa dog tildeels, og i dette Siemed har Udvalget under Nr. 31 foreslaaet, at der istedetfor denne $\frac{1}{4}$ pCt. skulde erlægges 1 pCt. eengang for alle af dem, der erholde Udlaan af Overformynderiets samlede Masse; dette Beløb have de at erlægge ved Raanenes Modtagelse, og det hvadenten det er et nyt Laan, de modtage, eller de kun overtage et alt tidligere bevilget Laan, saasom ved at kjøbe en Eiendom, hvori Overformynderipenge indestaae. Den Indtægt, som herved vil indvindes, vil desværre ikke blive meget stor, thi det staaer vist ikke til at vente, at hvad der bliver at laane ud over hele Landet aarlig, med Sikkerhed vil kunne paaregnes at blive Mere end 50,000 Rb.; det kan gjerne være, at det enkelte Aar vil blive meget Mere, men i andre Aar vil Forholdet kunne stille sig saaledes, at Alt, hvad der kommer ind, behøves til at dække, hvad der er gaaet ud, saa at denne Indtægt ikke kan calculeres gennemsnitsviis til Mere end 500 Rb., altsaa en meget svag Erstatning. Dernæst have vi under samme Nummer foreslaaet, at den Rente, som indvindes ved, at der paalægges Overformynderimassens Debitorer at indbetale Renten et halvt Aar forud, ligeledes skal tages til Indtægt. Den Indtægt, der i saa Henseende calculeres, beløber sig med temmelig Sikkerhed til imellem 3,000 og 3,500 Rb. Hvad der ellers maatte indvindes ved Renters Renter eller paa anden Maade, som foreslaaet, er temmelig usikkert. Det vil sees, at den Indtægt, som saaledes er foreslaaet til Erstatning for Tabet af $\frac{1}{4}$ pCt., kun vil blive omtrent 4,000 Rb., og da der gaaer 13,641 Rb. ud, vil Deficitet altsaa blive omtrent 9000 Rb. Man maa alt-